

Formanden:

Jeg tror, det tager lidt længere tid at tjene de penge ind til statskassen, for hr. Tommy Dinesen har bedt om ordet.

Tommy Dinesen (SF):

Når jeg kommer for sent, skyldes det, at der også er møde i Trafikudvalget.

Det er jo svært at være flere steder, og det er kun for god ordens skyld, jeg går herop og siger, at jeg synes, det er et udmærket forslag. Vi vil gerne være med til at tjene nogle penge til statskassen, men vi vil også gerne være med til at bruge dem, skal jeg tilføje.

Svend Heiselberg (V):

Det skulle også bare være for at takke ministeren for at fremsætte et sådant lovforslag. Vi synes, det er godt, at man ophæver nogle af de love, der ikke længere er brug for, og der var måske mange ministre, der burde kigge efter, om der ikke ligger nogle love rundt omkring, som man godt kunne ophæve. Der skal være ros til ministeren for at fjerne de love, der ikke er brug for, og jeg håber, det kan ske mange, mange flere steder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 16: Forslag til lov om ændring af lov om uddannelse til håndarbejds lærer. (Uddannelsen forlænges fra 2½ til 3 år).

Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen). (Fremsat 26/10 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Frank Dahlgaard (KF):**

Det er jo ikke verdenshistoriens største forslag set i statshusholdningssammenhæng, vi har her; men virkeligheden og helheden består af små ting, og det skal der tages hensyn til.

En forlængelse af håndarbejds lærernes uddannelse fra 2½ til 3 år er påkrævet, siges det i ministerens lovforslag. Formålet skulle være at bringe uddannelsens længde på linje med forholdene i andre lande, og det skulle samtidig give mulighed for længere praktiktid. Så vidt jeg har forstået, vil det lette presset på uddannelsen, som allerede har fået et bredere sigte, fordi man har indført fag som design, grafik og kunsthåndværk, så man føler lidt, at man står over for en fuldblyrdet kendsgerning.

Selv om vi fra Det Konservative Folkeparti er velvilligt indstillet over for lovforslaget, må man stille sig det spørgsmål, om det nu er strengt nødvendigt at forlænge uddannelsen med et halvt år. Fordi man gør sådan i andre lande, skal vi så bare følge efter? Er det bare håndarbejds lærerseminarierne, som nu presser deres ønsker igennem?

I modsætning til det foregående lovforslag er der knyttet nogle merudgifter til dette forslag, nemlig 6,4 mio. kr. på driften og yderligere 8,8 mio. kr. i SU, altså i alt over 15 mio. kr. på årsbasis, når forslaget er trådt i kraft. Man kan selvfølgelig godt sige, at det jo ikke er mange penge i forhold til de mange milliarder, statsbudgettet består af, og at det er en dråbe i havet, så lad os bare køre det hurtigt igennem. Men havet består jo af dråber, og det drypper hele tiden, og derfor synes jeg alligevel, vi skal se lidt kritisk på forslaget.

Det siges i lovforslaget, at man skønner, at merudgifterne på de knap 6,5 mio. kr. kan afholdes inden for taksameterbevillingen. Er det bare et løst skøn, eller hvad, og hvor skal der spares?

Det er jo klart, at man kan få en bedre uddannelse ved at forlænge den, og at man kan få flere ting ind; det er ikke nogen kunst. Men det er vel ikke det, der er det politiske spørgsmål, men om den ekstra gevinst, den ekstra nytte, man får for de øgede udgifter, i sig selv opvejer ekstraudgiften og opvejer den ulempe, at man skal finde pengene et andet sted på budgettet. Man kunne jo også – det var dog et alternativ – lade pengene blive i borgernes lommer, eller også kunne man bruge dem til at nedbringe underskuddet

på statsbudgettet. Det er bare nogle mere principielle tanker.

Lederne af håndarbejdsseminarierne skal ikke længere hedde forstandere, men rektorer, og det er da udmærket. Men så står der, at man ikke påtænker nogen ændringer med hensyn til lønklassificeringen for de pågældende ledere, og her lurder jeg lidt på, om det ikke alligevel bliver tilfældet senere.

Med disse lidt kritiske og skeptiske bemærkninger vil jeg dog sige, at vi fra Det Konservative Folkepartis side vil medvirke til en positiv udvalgsbehandling og er positivt indstillet over for lovforslaget; men altså under forbehold af, at finansieringen kan holdes inden for finanslovrammerne.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Socialdemokratiet kan tilslutte sig dette lovforslag om forlængelse af håndarbejdsuddannelsen fra 2½ til 3 år. Det er helt rimeligt, at der sker en ligestilling, så også denne uddannelse sidestilles med en række tilsvarende videregående uddannelser. Ydermere er det et voksent publikum, denne uddannelse henvender sig til, og ved at lægge mere indhold i uddannelsen vil vi kunne styrke beskæftigelsesmulighederne både internationalt og i erhvervslivet. Altså tilslutning fra Socialdemokratiet.

Else Winther Andersen (V):

Dette lovforslag gør sådan set status over loven om uddannelse til håndarbejds lærer. Man ønsker at udvide uddannelsen med et halvt år.

Vi kan vel tage som udgangspunkt, at der er mange gode elementer i den lov, vi har i dag. Vi har bl.a. fået en samlet uddannelse, og der er også et element af folkeoplysning i den. Men der er alligevel nogle spørgsmål, Venstre godt vil stille.

Vi kan se af lovforslagets bemærkninger, at man sigter på et bredere arbejdsfelt, end da den nuværende lov blev vedtaget, og med et bredere arbejdsfelt tænker jeg på designere og lign. Men jeg vil godt sige til undervisningsministeren, at det forhåbentlig ikke betyder, at man vil ensrette de 8 seminarier, vi har. Jeg kan se, at der under debatten, da loven blev vedtaget, blev lagt meget stor vægt på den forskellighed, der er på seminarierne, og jeg vil bestemt ikke lægge skjul på, at Venstre lægger meget stor vægt på, at vi fastholder og bibeholder disse forskelle, så håndarbejds lærerne fortsat kan virke i det folkeoplysende arbejde, på efterskoler og på høj-

skoler, men også i øget grad på produktionsskoler og daghøjskoler. Jeg oplever også en stigende interesse for at etablere sig med små, selvstændige virksomheder, og kan man derudover også målrette det mere mod designere, vil det være helt fint.

Jeg vil godt spørge undervisningsministeren – det er ikke sikkert, ministeren kan svare på det hele i dag, men så kan vi tage det op i udvalget: I den nye folkeskolelov gives der adgang for faguddannede til at komme ind og undervise. Har man nogen erfaring på nuværende tidspunkt med hensyn til, om nogen fra håndarbejdsfaggruppen er blevet ansat som lærer i den danske folkeskole?

Jeg kunne også godt lide at høre lidt om, hvordan det i grunden går med at få de lærere, der er uddannet indtil nu, i arbejde. Det er jo en gruppe, der besætter nogle enkelte job rundt omkring. Er der en meget stor arbejdsløshedsprocent, og hvordan vurderer man, at udviklingen vil være fremover?

Vedrørende økonomien vil Venstre godt sige, at vi i hvert fald forventer, at udgifterne kan afholdes inden for det budget, undervisningsministeren har, så det ikke bliver yderligere udvidet. Derudover får vi jo udgiften til SU.

Venstre vil se nærmere på lovforslaget, når vi får det i udvalget, og vi vil stille nogle spørgsmål. Men jeg vil godt gentage det, jeg startede med at sige, nemlig at vi mener, der er nogle positive elementer i forbindelse med udvidelsen, og at vi vil se på det i udvalgsarbejdet.

Jan Kópke Christensen (FP):

Det foreliggende forslag er Fremskridtspartiet stort set positivt indstillet over for. Der er selvfølgelig også nogle kritiske bemærkninger – det kan man jo altid finde – og de skal da også fremføres.

Jeg kontaktede i går nogle bekendte, der netop havde håndarbejds læreruddannelsen, og så fik jeg en briefing også fra deres side om, hvad de mente om en forlængelse af uddannelsen. Og der var ingen tvivl om, at de syntes, det var en god idé, at den skulle forlænges, for man kan jo også sige: 2½ år – hvad er det? En håndværkeruddannelse varer normalt ca. 4 år, og det er nok begrænset, hvor meget man kan få ud af 2½ år til en uddannelse som den, vi her taler om.

Men det, jeg så fik at vide, var, at det indtag, man har, de 525, som er planlagt, efter deres opfattelse er alt for stort, og det vil jeg da gerne have ministeren til at komme med nogle bemærk-

ninger om. Er der stor arbejdsløshed på netop det her felt? Fremskridtspartiet har altid ment og mener fortsat, at man ikke bare skal uddanne til arbejdsløshed. Det må også være således, at der er brug for de pågældende inden for det område, vi taler om.

Jeg kan se af bemærkningerne til lovforslaget, at i 1992 var der et indtag på 335 på håndarbejdsseminarierne. I 1993 gik det op på 375, og i årene 1994-98 skal det være 525 hvert år. Og det, der klart kom til udtryk i den briefing, jeg fik udefra – vi har jo godt af også at lytte til dem, der er uden for de her mure – var, at der er alt, alt for mange arbejdsløse. Bl.a. blev det sagt – al ære og respekt for de ældre – at mange af de ældre, der gik ind i denne uddannelse, ligesom bare skulle ud at prøve noget og ikke havde realitetssans til at sige: Hvad er det i grunden, jeg går ind til?

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge: Hvor stort frafald er der på disse seminarier?

Vi ved, at de uddannede her bliver brugt på højskoler, efterskoler, daghøjskoler, aftenskoler, men hvad med folkeskolerne, vil jeg så gerne spørge. Jeg ved fra mit eget område i Sønderjylland, at dér er der nu mangel på folkeskolelærere, og dér søger man ikkeuddannede folkeskolelærere. Jeg synes, det ville være en idé på det her område at få borgere ind, der har den her uddannelse, på folkeskoleområdet.

Jeg tror vitterlig – og det gælder ikke kun på det her område, men generelt – at man godt kan have de rigtige kvalifikationer, selv om man ikke har gået på et lærerseminarium og fået en seminarieuddannelse. Selvfølgelig skal det være muligt for andre også at komme ind og undervise på folkeskoleområdet. Der kunne måske være det svar fra ministeren, at netop når man udvider uddannelsestiden, er der mulighed for f.eks. mere praktik, mere pædagogik osv., og det giver så større muligheder for at komme ind på folkeskoleområdet. Det håber jeg er tilfældet.

Der er nogle ekstra omkostninger, økonomiske konsekvenser, som vi plejer at kigge meget på i Fremskridtspartiet, og de skønnes at være en årlig merudgift til seminariernes drift på 6,4 mio. kr. og en årlig merudgift til SU-stipendier på 8,8 mio. kr. Dér er det så, jeg gerne vil have ministeren til at være oprigtig og ærlig og sige: Jamen vi behøver ikke at have flere udgifter, vi kan eventuelt undgå nogle af de ekstra udgifter, der er planlagt, ved, at vi ændrer optagelsen på disse håndarbejdsseminarier. Når der alligevel er stor arbejdsløshed på området, er det måske

ikke så realistisk med det antal, vi har stående på nuværende tidspunkt og frem til 1998. Det vil jeg gerne have ministeren til at komme lidt mere ind på, således at vi kan få det uddybet, eventuelt også senere i udvalget.

Men stort set synes vi, at det er et fornuftigt forslag, og vi vil naturligvis ligesom ved alle andre forslag arbejde positivt i udvalget for at få det bedst mulige ud af det.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Hovedformålet med lovforslaget er, som vi ved, at forlænge uddannelsen til håndarbejds lærer med et halvt år, så uddannelsen bliver 3-årig. Det var allerede et ønske i 1990, da loven blev ændret væsentligt. Et af hovedformålene med lovforslaget i 1990 var at forbedre beskæftigelsesmulighederne for håndarbejds lærere.

Med ændringen i 1990 sigtedes mod et bredere arbejdsfelt end tidligere, så uddannelsen nu ikke længere kun er rettet mod folkeoplysning og undervisning af unge og voksne, men også mod det private arbejdsmarked. Der sigtes mod et bredere arbejdsfelt end før, bl.a. også inden for håndværk og industri.

Den ændring af uddannelsen har gjort, at det har vist sig vanskeligt at gennemføre de forskellige fag, temaer og perspektiver, der er i uddannelsen, inden for en uddannelsestid på 2½ år.

Et halvt års forlængelse af uddannelsen vil afhjælpe vanskelighederne og derfor give seminarierne bedre mulighed for at opfylde de intentioner, der er i loven fra 1990. En forlængelse på et halvt år vil samtidig stille uddannelsen bedre i det øgede samarbejde, der også finder sted internationalt. Tilsvarende uddannelser i de andre nordiske lande er f.eks. alle af mindst 3 års varighed.

Der skal ikke være tvivl om, at Det Radikale Venstre altid vil arbejde for at sikre, at vore erhvervsuddannelser bliver så gode som overhovedet muligt. Vi har nemlig ikke ret meget andet råstof i det her land end netop vore kvalifikationer, og derfor skal vi sørge for, at den danske arbejdsstyrke er så veluddannet som overhovedet muligt. Derfor støtter vi selvfølgelig også det lovforslag, der er lagt frem her.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Vi kan også støtte lovforslaget. Vi går ud fra, at der er gode, saglige grunde til at forlænge uddannelsen, og det har vi intet at indvende imod.

Men jeg vil godt benytte lejligheden til at tage et mere generelt spørgsmål op, nemlig spørgs-

målet om de mellemlange uddannelser. Dem synes jeg vi skal se generelt på – hvor lange skal de være? – især med henblik på at få givet dem en bachelorkvalifikation, således at de bedre kan anerkendes internationalt, og således at de bedre kan indgå i det samlede uddannelsessystem.

Det vil jeg godt bede undervisningsministeren om at tage op generelt for samtlige de mellemlange uddannelser.

Keld Albrechtsen (EL):

Da mit partis ordfører, hr. Bruno Jerup, desværre er forhindret i at være til stede, skal jeg sige, at vi i Enhedslisten synes, det her er et godt forslag. Det bringer jo uddannelsen op på niveau med andre mellemlange uddannelser.

Vi kan i øvrigt tilslutte os de bemærkninger, som hr. Kjeld Rahbæk Møller kom med om en diskussion i det hele taget om de mellemlange uddannelser.

Vi er også tilfredse med, at forslaget om forlængelse af håndarbejds læreruddannelsen bringer os på niveau med de andre nordiske lande, og at det giver de studerende bedre tid til at fordybe sig i de enkelte fag.

Vi støtter lovforslaget.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg håber, at jeg uden at gå nogen for nær eller overfortolke de faldne udtalelser kan konstatere, at der er en meget positiv modtagelse af dette lovforslag hos alle partier og ordførere. Til gengæld er det jo lige så forståeligt, at der er spørgsmål, som ordførerne ønsker nærmere belyst under det udvalgsarbejde, der nu skal i gang, og det er jeg selvfølgelig helt klar til at medvirke til.

Til hr. Frank Dahlgaard – som jo ikke mindst interesserede sig for finansieringen, økonomien i det her lovforslag – vil jeg sige, at det er jo rigtigt, som det blev sagt, at udgifterne her, de godt 8 plus 6 mio. kr., er som en dråbe i havet, når man ser på det samlede budget for staten. Det er også en dråbe i havet i forhold til Undervisningsministeriets budget, men det er alligevel mange penge for Undervisningsministeriet; 6 mio. kr., som er det billigste her, er et stort beløb at finde finansiering for. Men vi har fundet i Undervisningsministeriet, at inden for den samlede ramme, vi arbejder under, har dette lovforslag og dets omkostninger skullet have en sådan prioritet, at vi altså kan – og det bliver også et svar til fru Else Winther Andersen – finansiere

det inden for den finanslovramme, som vi arbejder med.

Jeg skal dog gøre opmærksom på, at lovforslaget her jo først slår fuldt igennem i 1998, nemlig i slutningen af uddannelsen, som først igangsættes nu i 1995. Der er dog åbnet mulighed for, at ministeren, som det fremgår af lovforslaget, kan igangsætte uddannelsen tidligere, men så forudsætter det – og dér er jeg enig med de ordførere, der har været optaget af den her problematik – at det finansieres inden for finanslovens og ministeriets rammer.

Jeg vil også sige, at når vi foreslår uddannelsen forlænget med et halvt år, er det ikke blot, fordi det er sådan i andre lande. Det er først og fremmest begrundet i, at med de elementer, der er lagt ind i den nye uddannelse, har det vist sig svært at sikre ikke mindst praktikken, at kunne give uddannelsen den kvalitet, som man gerne har villet give, og som har været tænkt fra starten. Jeg går ud fra, at det også er det, der, om jeg så må sige, har været afgørende for den positive holdning, som faktisk alle ordførere har tilkendegivet. Det er altså et spørgsmål om at sikre kvaliteten i denne uddannelse.

Fru Else Winther Andersen spurgte, om det nu betød en ensretning af disse seminarier. Nej, på ingen måde. Det er tværtimod sådan, at seminarierne gør sig gældende med forskellige profiler, og det er vigtigt i denne sammenhæng, at de kan uddanne fremtidige lærere og medarbejdere i virksomheden, som kan noget forskelligt, som har en forskellig faglig profil. Og det interessante ved den nye uddannelse er jo, at den ikke længere blot er tænkt som en rekrutteringsmulighed inden for det offentlige, inden for lærergerningen, men at man ikke mindst måske via den praktikmulighed, der nu bliver tilvejebragt, kan få ansættelse i det private erhvervsliv, i virksomhederne, fordi de nyuddannede nu vil have sådanne faglige elementer i deres uddannelse, at de kan anvendes væsentlig bredere end tidligere.

Hr. Jan Kørpe Christensen spurgte, om optaget ikke var for stort. Man kan altid spørge, hvad det rigtige optag er, men vi har altså dimensioneret med 525 og gør det også i det kommende år. Det er vores vurdering, at der nu er stigende muligheder for og stigende efterspørgsel efter den nye type af uddannede, som kommer fra denne uddannelse. Der er ikke tale om noget stort frafald, tværtimod. Hvis jeg husker ret, er der en gennemførelsesprocent på ca. 90, og det må siges at være tilfredsstillende i en uddannelse.

Hr. Kjeld Rahbæk Møller rejste lidt uden for dagsordenen spørgsmålet om de mellemlange uddannelser i øvrigt: Skal vi have en diskussion om deres længde osv.?

Det vil jeg erklære mig åben over for. Vi har måske oven i købet, som hr. Kjeld Rahbæk Møller siger det, brug for at tage en sådan drøftelse, om vi nu har tilrettelagt uddannelsesstiden hensigtsmæssigt på hele feltet. Det er noget, vi hele tiden må være opmærksom på, og jeg har selv den grundlæggende opfattelse, at selv om jeg her fremsætter et lovforslag, som betyder forlængelse af en uddannelse, så skal vi altså medtænke den fremtid, hvor vi udbygger efter- og videreuddannelsesmulighederne på mange områder. Derfor skal vi ikke bare blive ved med at fylde på i de grundlæggende uddannelser.

Men som sagt: Jeg takker alle ordførere for den velvillige modtagelse og medvirker selvfølgelig positivt også under udvalgsarbejdet.

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg skal ikke forlænge denne debat i lang tid, men bare lige gøre én ting klart over for ministeren, og det er, at når jeg beder om, at man kigger på optagelsesanallet, så er det netop, fordi der er stor arbejdsløshed. Det går jeg ud fra at ministeren er klar over.

Ministeren siger så, at der kommer en stigen- de efterspørgsel efter de nyuddannede på det her område. Så sidder jeg og tænker på alle dem, der nu går arbejdsløse på området. De skulle selvfølgelig også gerne i beskæftigelse. De har taget deres uddannelse på daværende tidspunkt under den falske forudsætning, at de kunne få et job.

Var det ikke en idé måske at se på dem, der nu er arbejdsløse inden for området – at de får en eller anden supplerende uddannelse, hvis der vitterlig skulle komme en eksplosiv efterspørgsel efter nyuddannelsen? Jeg går ud fra, at den nyuddannede får ekstra praktisk og ekstra pædagogik. Men var det ikke en mulighed for dem, der nu går arbejdsløse på området, at få suppleret uddannelsen, således at de først og fremmest kommer i beskæftigelse? Vi har altid haft den holdning i mit parti, at vi ikke skal uddanne flere, end der er brug for på områderne. Der mener jeg nok, at vi skal se på de stakkels mennesker, der går og ikke har job på området i dag, og få dem med ind i systemet og få dem gjort up to date. Men jeg forstår, at der er stigen- de efterspørgsel efter den nye uddannelse, der skulle være utrolig god. Det ved ministeren åbenbart allerede nu.

Så var det ikke en idé ligesom at få dem med, der allerede på nuværende tidspunkt desværre ikke har job på området?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Hr. Jan Køpke Christensen siger, at vi ikke skal uddanne flere, end vi har brug for. Det er jo et fristende standpunkt at tage, hvis man var i stand til at sige, hvad vi har brug for. Men hr. Jan Køpke Christensen har jo netop dokumenteret problemet ved at sige, at vi i dag står og mangler folkeskolelærere, hvor man igennem en årrække har forsøgt at gøre sig klog på, hvad der ville være brug for af folkeskolelærere, og nu er vi altså i en situation, hvor vi er på vej til at have mangel på folkeskolelærere. Det er vældig svært. Vi skal bestræbe os på det; det gør vi i øvrigt også i Undervisningsministeriet, og det gør vi jo også i de politiske forhandlinger partierne imellem. Vi skal selvfølgelig bestræbe os på at dimensionere så fornuftigt som muligt.

Men jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg grundlæggende har den opfattelse, at de bedste til at træffe deres uddannelsesvalg og dermed lægge planer for deres fremtid er de unge selv. Jeg tror, de er mindst lige så gode til det som vi politikere og som uddannelsesrådgivere og andre gode kræfter, som vi benytter os af. Men en kombination af alle gode viljer gør vel, at vi lander på rigtig måde.

Og så vil jeg blot sige om de givetvis mange – nej ikke givetvis, *naturligvis* mange – fortræffeligt uddannede folk også fra den tidligere uddannelse, hvoraf nogle altså ikke har beskæftigelse i øjeblikket. Det er ganske rigtigt, at der er jo muligheder for også at etablere efteruddannelseskurser. Det synes jeg hr. Jan Køpke Christensen har ret i: Inden for hele vores voksen- og efteruddannelsesfelt er der muligheder for at tilrettelægge efteruddannelse også for den gruppe af mennesker, som vil opkvalificere sig yderligere til at komme i arbejde igen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddan-

nellesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 17: Forslag til lov om ændring af lov om uddannelse af pædagoger. (Uløbnet praktik i udlandet m.v.).

Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen). (Fremset 26/10 94).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

En ændring af pædagoguddannelsen på nuværende tidspunkt skal ses ud fra, at der har vist sig at være visse vanskeligheder ved at skaffe lønnede praktikpladser til pædagogstuderende.

Det gælder såvel handicappede som de pædagogstuderende, som ønsker et praktikophold i udlandet. Socialdemokratiet kan fuldt ud tilslutte sig det her forslag, som først og fremmest via SU-finansieringen gør disse praktiksituationer mulige, men ikke mindst forbedrer de handicappedes uddannelsesmuligheder ved, at man ikke afskærer dem fra at deltage i praktikdelen af uddannelsesforløbet.

At lovforslaget så har en lille krølle, der indeholder en rettelse af en fejlagtig lovtekst i et tidligere ændringsforslag, skal jo ikke afholde os fra at stemme for forslaget.

Tilslutning fra Socialdemokratiet.

Anders Mølgaard (V):

Det er jo vigtigt, at mange unge føler sig fristet og tilskyndet til at opleve og gennemføre et studie- eller praktikophold i et andet land. Det har vi i Venstre altid støttet.

Høsten af et sådant udlandsophold er ofte både et møde med nye spændende faglige miljøer, og at hjembagagen er fyldt med en bredere horisont og gåpåmod og kampvilje. Netop et lille land som Danmark bør stimulere sine unge til et ophold i udlandet. Det bør vi alle kunne være enige om.

Venstre kan derfor tilslutte sig sigtet med lovforslaget, men med hensyn til de økonomiske konsekvenser forventer vi naturligvis, at eks-

traudgifterne kan holdes inden for ministerens samlede økonomiske ramme.

Frank Dahlgaard (KF):

Også i Det Konservative Folkeparti er vi velvilligt indstillet over for forslaget. Jeg må også sige, at jeg synes, det er godt, at vi får unge ud. Der er mere end nogen sinde brug for, at der er nogle, der kommer ud og oplever andre samfund og vilkår end de danske. Så vender man i mange tilfælde hjem til Danmark og bliver så glad!

Det er klart, at der er nogle økonomiske konsekvenser af det her: Det er godt og vel 1½ mio. kr. i ekstra uddannelsesstøtte som følge af, at det nu er SU, der skal køre det, i stedet for lønnen. Og så kan man ikke lade være med at bemærke, at her er der altså taget hensyn til beskæftigelsen i stedet for lønnen. Og det spiller en rolle, som der står i bemærkningerne til lovforslaget, at det stort set ikke er muligt at etablere lønnede praktikforhold på det her område uden for Danmarks grænser.

Det var da en interessant oplysning.

Jeg kan forstå, at der ved den seneste revidering af loven i 1991 skete en omlægning fra SU-betalt øvelsespraktik til den lønnede praktik, og da fandt man på den måde midlerne til at forlænge uddannelsen med et halvt år. Det, man gør denne gang – er det ikke rigtigt forstået? – er i virkeligheden at gå tilbage til de gamle regler, for så vidt angår udlandsopholdet og de handicappede.

Men det drejer sig i øjeblikket om i alt 135 studerende om året af 9.000, der skal igennem 6 måneders praktikperiode. Det er jo ikke mange. Det måtte sådan set gerne være flere, når det drejer sig om uddannelsesophold.

Vi er fra Det Konservative Folkepartis side positivt indstillet over for det, men det er klart, at vi må sige, ligesom den foregående ordfører gjorde det, at ekstraudgifterne må holdes inden for finanslovsrammen.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Fra SF's side kan vi ligesom de foregående ordførere støtte, at der gives mulighed for, at de to grupper, der er nævnt i lovforslaget, kan få SU under praktikken.

Jeg vil gerne føje til, at denne praksis så vi gerne udbredt langt mere end til de to nævnte grupper. Det er jo bekendt, at overgangen fra SU-lønnet praktik til løbnet praktik har givet store vanskeligheder rundt omkring med at skaffe det nødvendige antal praktikpladser.